

Annales Ecclesiastici Baronii

CHRISTI
546.

VIGILII PAP.
7.

JUSTINIANI IMP. 20.
TOTILÆ REG. 3.

II. Nuper quoque Floridus venerabilis vir vitæ Episcopus narravit quoddam memorabile valde miraculum (Fuit hic Floridus Tifernas Episcopus sanctitate clarus, de quo inferius idem sanctus Gregorius (a) meminuit) dicens: Sanctissimus Herculanus nutritor meus, Perusina civitatis Episcopus fuit, ex conversatione monasterii ad sacerdotalis ordinis gratiam deductus. Totila autem perfidi Regis temporibus eandem urbem annis septem continuis Gothorum exercitus obsedit; ex qua multi civium fugerunt, qui famis periculum ferre non poterant. Anno vero septimo nondum finito, obsessam urbem Gothorum exercitus intravit. Hic admonendum putamus, ex depravato codice pro mensibus annos postos Perusinae obsidionis: siquidem ex Procopio, qui vestigia Totilæ est affectatus, apparet non ante præsentem annum ab eodem Rege tentatum esse Perusum, utpote qui in aliis expugnandis munitionibus intentus fuit. Pergit vero Gregorius:

III. Tunc (inquit) Comes, qui eidem exercitui præerat, ad Regem Totilam nuncios misit, exquirens quid de Episcopo vel populo fieri juberet. Cui ille præcepit, dicens: Episcopo prius a vertice capitis usque ad calcaneum corrigiam tolle, & tunc caput ejus amputa: omnem vero populum qui illic inventus est, gladio extingue. Tunc idem Comes venerabilem virum Herculanium Episcopum super urbis murum deductum capite truncavit, ejusque cutem jam mortui a vertice usque ad calcaneum incidit, ut ex ejus corpore corrigia sublata videretur: moxque corpus illius extra murum projecit. Tunc quidam humanitatis pietate compulsi, abscissum caput cervici apponentes, cum uno parvulo infante, qui illic extinctus inventus est, juxta murum corpus Episcopi sepultura tradiderunt.

IV. Cumque post eandem eadem die quadragesimo Rex Totila jussisset, ut cives urbis illius, qui quolibet dispersi essent, ad eam sine aliqua trepidatione renearent: hi qui prius fame fugerant, videndi licentia accepta, reversi sunt: sed cujus vitæ eorum Episcopus fuerat, memores, ubi sepultum esset corpus illius quaesierunt, ut hoc juxta honorem debitum in Ecclesia B. Petri Apostoli humarent. Cumque itum esset ad sepulcrum, effossa terra invenerunt corpus pueri pariter humati, utpote jam die quadragesimo, tabe corruptum, & vermibus plenum; corpus vero Episcopi, ac si die eodem esset sepultum:

& quod est adhuc magna admiratione venerandum, quia ita caput ejus unitum fuerat corpori, ac si nequaquam fuisset abscissum, sic videlicet, ut nulla vestigia sectionis apparerent. Cumque hoc & in terga vertenter, exquirentes si quod signum vel de alia monstrari incisione potuisset, ita sanum atque intemeratum omne corpus inventum est, ac si nulla hoc incisio ferri terigisset. Hactenus de sancto Herculano Gregorius.

Subdit vero Procopius, e Perusio mox Totilam ad Urbem obsidendam perrexisse: a qua cum octo tantum milliaribus procul abesset, de sancto Cerbonio Episcopo spectaculum truculentum populo exhibuit, quod S. Gregorius refert. Accidit enim ut in dies magis magisque æviret crudelis barbarus, qui cum de ferocia sua monitis sancti Benedicti aliquid ad tempus remisisse visus esset, eandem duplo resumpsit; ut intelligere potes tum ex iis quæ dicta sunt, tum etiam ex iis quæ mox dicemus de crudelitate, quam exercuit in S. Cerbonium Populonii Episcopum, dum idem barbarus Rex hoc anno in Tuscia (ut tradit Procopius) versaretur. Rem gestam idem S. Gregorius ita narrat (b): Vir quoque vitæ venerabilis Cerbonius Populonii Episcopus magnam diebus nostris sanctitatis suæ probationem dedit. Nam cum hospitalitatis studio valde esset intentus, die quadam transeuntes milites hospitio suscepit, quos Gotbis supervenientibus abscondit, eorumque vitam ab illorum nequitia abscondendo servavit. Quod dum Gothorum Regi perfido Totile nunciatum fuisset, crudelitatis immanissima vesania succensus, hunc ad locum qui octavo hujus Urbis milliario Merulis dicitur, ubi tunc ipse cum exercitu sedebat, jussit deduci, eumque in spectaculo populi urbis ad devorandum proici.

Cumque idem Rex perfidus in ipso quoque spectaculo consedisset ad inspiciendam mortem Episcopi, magna populi turba conflavit. Tunc Episcopus deductus in medium est, atque ad ejus mortem immanissimus ursus exquisitus, qui dum humana membra crudeliter carperet, sevi Regis animum satiaret. Dimissus itaque ursus ex cavea est, qui accensus & concitus Episcopum petiit: sed subito suæ ferocitatis oblitus, destexa cervice, submissoque humiliter capite, lambere Episcopi pedes cepit: ut patenter omnibus daretur intelligi, quia erga illum virum Dei & ferina corda essent hominum, & quasi hu-

PAGIUS pore Vigiliis Rom. Pontifex, e Sicilia, ubi morabatur, onustus frumento naves quamplurimas misit, &c. Vehabantur una Romani multi, inter quos erat Episcopus nomine Valentinus. Consurgunt ex insulari Barbari, navesque omnes, re-

pugnante nemine, capiunt, inquit Procopius cap. 15. qui statim subdit, cum his finem anno belli Gothici XI. impositum esse, ideoque ea anno superiori gesta.

A num.

(a) Greg. dial. l. 3. c. 35.

S. Herculanus martyrio coronatur.

V.

(b) Greg. dial. l. 3. c. 11.

VI. S. Cerbonius Episcopus obiicitur Urso.